

τοῦ Πανεπιστημίου, ἂν ἤθελε ὁ Τύπος. Ἄλλ' ὁ Τύπος δὲν τὸ ἠθέλησε, δὲν τὸν ἐσύμφερε νὰ τὸ θελήσῃ. Κι' ἀντὶ νὰ σταματήσῃ μὲ τὸ σιδερένιο χέρι τῆς Λογικῆς τὰ πράγματα, τὰ ἔσπρωξε ὅσον ἤμπορεσε περισσότερο, μὲ τὴν Ἐθνοκτόνον δημοκρασίαν.

Καὶ αὐξήσε μὲν ἡ κυκλοφορία τῶν ἐφημερίδων τὰς ἡμέρας ἐκείνας καταπληκτικῶς, ἀλλὰ ἐδημιουργήθηκε ταυτοχρόνως καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Ἐυαγγελίου—ἡ μεγαλειτέρα Ἐντροπή καὶ ὁ Ταρσαρηνικώτερος ἀγὼν, τὸν ὁποῖον θὰ κληροδοτήσουμε στοὺς ἀπογόνους μας».

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ «ΚΡΙΤΙΚΗΣ»,

Λήγει εἰς τὸ παρὸν τεῦχος ἡ δημοσιεύσις τῆς σειρᾶς τῶν ἐπιστολῶν αἱ ὁποῖαι ἐστάλησαν εἰς τὴν «Κριτικὴν» ὑπὸ τῶν λογίων καὶ καλλιτεχνῶν μας διὰ τὸ ὑποκινηθῆν ὑπ' αὐτῆς ζήτημα τοῦ Β. Θεάτρου καὶ τῆς Δραματικῆς τοῦ Ὁδείου Σχολῆς.

Εἶνε ἴσως περιττὸν νὰ εἰπῶμεν ὅτι, τὸ γενικὸν συμπέρασμα τὸ ὁποῖον εἴμπορεῖ νὰ ἐκπηγάσῃ ἀπὸ τὰς εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν ἐρώτησίν μας διὰ τὸ Β. Θεάτρον ἀληθεύσας ἀπαντήσεις, δὲν εἶνε καὶ πολὺ διαφωτιστικόν. Μερικοὶ πῦραν λόγους ἰσχυροὺς διὰ νὰ ἐπιτεθοῦν δριμύτατα κατὰ τῆς δράσεως τοῦ Β. Θεάτρου καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς διευθύνσεώς του, ἄλλοι ἐδίδασκαν διὰ τὸν ἕνα ἢ διὰ τὸν ἄλλον λόγον νὰ ἐκφέρουν γνώμην καταδικαστικὴν, ταχθέντες ἐν μέρει ὑπερασπισταί, χωρὶς ὅμως μερικοὶ νὰ εἶνε καὶ πολὺ σαφεῖς, καὶ ἄλλοι μὲ λόγους πολὺ αἰσιόδοξους καὶ πολὺ εἰναικούς, ἔκριναν τὸ ἔργον τοῦ Β. Θεάτρου ὡς ὑγιές καὶ γόνιμον, ἐγγυώμενον διὰ τὴν εἰς τὸ μέλλον πρόοδον τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης.

Ἡ «Κριτικὴ» ἐξ ὅλης καρδίας εὐχεται νὰ εὐρίσκωνται μὲ τὸ μέρος τῆς ἀληθείας οἱ τελευταῖοι. Ἄν ὅμως ἐκ τῶν σταλειδῶν διὰ τὸ Β. Θεάτρον ἀπαντήσεων δὲν εἴμπορεῖ κανεὶς μὲ εὐκολίαν νὰ ἐξαγάγῃ ἕνα γενικὸν συμπέρασμα, ἐκ τῶν γνωμῶν αἱ ὁποῖαι ἐστάλησαν εἰς τὴν τρίτην ἐρώτησίν μας, σχετικῶς πρὸς τὴν δρᾶσιν τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁδείου, γίνεται φανερόν ὅτι ἡ πλειονότης αὐτῶν εἶνε ἀρνητικὴ χωρὶς δισταγμούς καὶ ἀμφιβολίας. Ἄν δὲ θεωρήσωμεν τὴν ἐκφρασθεῖσαν διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ γνώμην τῶν καλλιτέρων λογίων καὶ καλλιτεχνῶν μας, ὡς ἀντιπροσωπεύουσαν ἐπὶ τὸ γενικώτερον τὴν γνώμην τῆς ὑγιούς μερίδος τοῦ καλλιτεχνικοῦ μας κόσμου, ἐπισήμου ἢ μὴ, τότε πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι εἰς τὸν τόπον μας, ἡ ἰδρυσις τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁδείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γάλλου ἐταίρου τῆς Γαλλικῆς Κωμῆδίας κ. Τρουφιέ, γενικῶς ὑπὸ τοῦ εἰδήμονος κόσμου ἐκρίθη ὡς στηριζούσα τὴν δρᾶσιν τῆς ἐπὶ ἐσφαλμένου προγράμματος, σὺδένα σκοπὸν ἀληθοῦς προόδου ὑπηρετοῦντος.

NEA BIBLIA

* A FEW NOTES ON THE GOSPELS ACCORDING TO ST. MABK AND ST. MATTHEW ὑπὸ Ἄλεξ Πάλλη—(Liverpool 1903).

* ΣΟΛΩΜΟΥ ΒΙΟΣ καὶ ΕΡΓΟΝ. (Διάλεξις γενομένη εἰς τὸν Λαοπλαστικὸν Σύλλογον ἐ «Λυκοῦργος» ὑπὸ Α. Θέρου).

Les Folles Verveines. Συλλογὴ ποιημάτων ὑπὸ Phileas Lebesgue.